

Sygn. akt X P 210/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Szajner

Ławnicy: Katarzyna Orzechowska, Maria Kuś

Protokolant: Monika Biegańska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2014 r. **we Wrocławiu**

przy udziale -

sprawy z powództwa R. R.

przeciwko D. P. S.Sp. z o.o. we W.

o odszkodowanie w związku z nieuzasadnionym rozwiązaniem umowy o pracę bez

wypowiedzenia

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda R. R. na rzecz strony pozwanej D. P. S. Sp. z o.o. we W. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie;

III. pozostałe koszty postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 lutego 2013 r. (data prezentaty k.2) powód R. R. wniósł powództwo przeciwko D. P. S. sp.zo.o we W. poprzednio pod nazwą (...) sp.zo.o. we W. o uznanie rozwiązania umowy o pracę o pracę za bezskuteczne i przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy, zasądzenia wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy oraz zwrot kosztów procesu od strony pozwanej.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że był zatrudniony u pozwanej od dnia 17 maja 2004 r. na stanowisku operatora obrabiarek do dnia 07 lutego 2013 r. kiedy pozwana rozwiązała umowę bez wypowiedzenia. Powód wskazał, że w dniu 03 lutego 2013 r. o godziny 18.00 był na zmianie i pobierał narzędzia z szafki narzędziowej za pomocą chipa. W tym dniu wykonywał pracę w godzinach nadliczbowych na dwóch stanowiskach. Powód wskazał, że nie ma wiedzy kto oprócz niego dysponuje kluczykiem do szafki. W tym dniu w pracy byli dwaj pracownicy hartowni i pracownicy ochrony. Powód podniósł, iż po zakończeniu pracy nie sprawdzał czy w szafie znajdują się wszystkie narzędzia ponieważ na tej zmianie nikt z nich nie korzystał, a ponadto czynność ta była utrudniona. Powód wskazał, że u pozwanej były zwyczaje, że narzędzia z szafy Kromi były odkładane do innych szafek narzędziowych do których dostęp miał każdy przebywający na hali produkcyjnej. Narzędzia były pobierane także przez narzędziowca, który je ustawiał, a po ich pobraniu nikt nie kontrolował co się z nimi dzieje. Pobrane narzędzia często leżały na danym stanowisku pracy i były dostępne dla każdego. Powód podniósł, że wiele razy zgłaszano kradzież narzędzi tokarskich

i wtedy nie wprowadzono procedur ograniczających możliwość ich wyniesienia poza zakład. Powód wskazał, że o brakach narzędzi dowiedział się w dniu wręczenia wypowiedzenia kiedy to nie przedstawiono żadnych dowodów w postaci wydruków z szafy potwierdzających taką ilość pobrań w dniu 03 lutego 2013 r. Powód wskazał, że nie wie kto dnia 03 lutego 2013 r. mógł pobrać narzędzia, podkreślając że sam tego nie uczynił ponieważ w tym dniu ich nie używał. W ocenie powoda niedobór powstały u pozwanej nie jest ciężkim naruszeniem obowiązków pracownika skoro nie wykazano przyczyny, a ponadto wobec faktu iż nie podpisywała odpowiedzialność materialnej z powierzone mienie. W ocenie powoda pozwana winna wykazać czy rzeczywiście powód dopuścił się takiego czynu. W ocenie powoda rozwiązanie umowy o pracę dokonano z naruszeniem przepisów prawa ponieważ nie istniały przesłanki uzasadniające rozwiązanie stosunku pracy, a pracodawca nie starał się wyjaśnić oraz udowodnić przyczynę rozwiązania stosunku pracy.

W piśmie procesowym z dnia 25 marca 2013 (data prezentaty k. 10) sprecyzował powództwo w ten sposób, że zażądał odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia za pracę kwoty 22. 750 zł oraz o sprostowanie świadectwa pracy.

Na rozprawie w dniu 15 maja 2013 r. (k. 45-48) powód ostatecznie sprecyzował żądanie objęte pozwem ograniczając je do odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę w wysokości 3 miesięcznego odszkodowania kwoty 12 986, 76 zł oraz zwrotu kosztów procesu.

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 kwietnia 2013 r. (k.15) strona pozwana D. P. S.sp.zo.o we W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przypisanych. W uzasadnieniu wskazała, że przyczyną rozwiązania umowy o pracę było przywłaszczenie mienia, a powód nie kwestionuje faktu że dokonał pobrania. W ocenie pozwanej wszystkie informacje wskazują na sprawstwo powoda. W produkcji pozwanej wykorzystywane są narzędzia zużywalne, które są wartościowe i łatwo zbywalne. Pracownicy dokonują poboru narzędzi za pomocą indywidualnych kluczy, których nie mogą udostępnić innym. Żaden z pracowników nie zgłaszał zaginięcia czy zgubienia klucza. W miesiącach listopad 2012 r. do styczeń 2013 r. kierownicy produkcji zaobserwowały znaczący wzrost zużycia narzędzi w fabryce pozwanej. Po przeprowadzonej analizie ustalono, że powód i drugi pracownik pobierali narzędzia w ilości przekraczającej przeciętne zużycie i nieproporcjonalne do wielkości produkcji . Wśród pobranych narzędzi były takie, które nie mogły być wykorzystane ze względu na nieprzewodzenie produkcji danego rodzaju produktu w tym okresie. Narzędzia nie zostały zwrócone co uzasadnia przekonanie, że zostały przywłaszczone i zbyte. Ponadto zanotowano pobór przez pracowników narzędzi na inne brygady. Pozwana wskazała, że odczyt z szafy Kromi wskazała pobranie przez powoda 300 sztuk płytek w godzinach od 03:08 do 4.08 na różne brygady w dniu kiedy pracował sam na zmianie. Powód nigdy nie rozliczył się z tych narzędzi. Pozwana wskazała, że indywidualny chip był w dyspozycji tylko powoda, a zanotowane pobranie przez powoda uzasadnia rażące naruszenie obowiązku dbałości o mienie pracodawcy i działanie na jego szkodę w następstwie czego rozwiązanie stosunku pracy było uzasadnione.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

R. R. był zatrudniony w S. D. sp.zo.o. we W. (obecnie D. P. S. sp.zo.o we W.) od dnia 17 maja 2004 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku operatora obrabiarek CNC na umowę na czas nieokreślony. Pozwana firma zajmowała się produkowaniem elementów hydrauliki siłowej.

Dowód: umowy o pracę – akta osobowe.

Regulamin pozwanej firmy przewidywała możliwość przeprowadzania kontroli pracowników przez jednostki ochrony. Pracownicy byli poddawani bardzo rzadko kontroli.

Dowód: zeznania świadków: M. T., M. J., S. P. - k. 75 (płyta CD), A. P., P. S., T. R. k. 100 (płyta CD).

Powód wykonywał pracę w gnieździe obróbki korpusu OSP w brygadzie 63K. Do obowiązków powoda należało wykonywanie korpusów. Powód wykonywał czynności obróbki na czterech maszynach - trzech sztamach oraz na tokarce Emag Duo posługując się narzędziami obróbczymi.

Powód pracował w systemie trzech zmian. Ponadto wykonywała pracę w godzinach nadliczbowych w soboty oraz niedzielę.

Dowód: zeznania świadków: M. J. k. 75 (płyta CD), D. L., S. P., zeznania powoda R. R. - k. 100 (płyta CD),

Powód wykonywała pracę w brygadach 3-4 osobowych, których pracę nadzorowała mistrz produkcji. Na porannej zmianie od piątku do piątku pracował pracownik grupy narzędziowej do którego obowiązku należało regenerowanie zużytych narzędzi, koordynowanie sprawności szafy narzędziowej Kromi, analiza kosztów produkcji danej brygady i rozdział kosztów produkcji w oparciu o system szafy Kromi.

Dowód: zeznania świadków: M. J. k. 75 (płyta CD), P. S., D. L. - k. 100 (płyta CD),

W technologii produkcyjnej u pozwanej posługiwało się narzędziami obróbczymi, które stanowiły narzędzia używane w procesie produkcji w postaci płytek, frezów, wiertel, noży do toczenia. W procesie produkcji były używane także narzędzia nieużywalne, które były przywracane do użytku przez regenerację. Narzędzia używalne takie jak jedna sztuka płytki wystarczały na od jednego do dwóch dni produkcji.

Dowód: zeznania świadków: M. J., T. P., S. P. k. 75 (płyta CD), D. L., T. R., P. S., T. S., zeznania powoda R. R. - k. 100 (płyta CD).

Narzędzia obróbcze w postaci płytek były niewielkich rozmiarów. Płytki obróbcze były pakowane w ilości 10 sztuk w jednym opakowaniu rozmiarów pudełka od zapalek.

Dowód: zeznania świadków: M. J., T. P., S. P. k. 75 (płyta CD).

Około 2011 r. w zakładzie pozwanej na ul. (...) zastąpiono manualny sposób wydawania narzędzi przez system elektroniczny w postaci szafy narzędziowej Kromi. Zmiana miała na celu zmniejszenie kosztów oraz unowocześnienie metody produkcyjnej. Pracownicy przeszli szkolenie mające na celu zaznajomienia się z obsługą szafy Kromi.

Dowód: zeznania świadków P. S., R. D., zeznania powoda k. 100 (płyta CD).

Pracownicy pozwanej zajmujący stanowiska liderów brygady, pracownicy z długoletnim stażem pracy, osoby z grupy koordynującej narzędzia, mistrzowie produkcji posiadali tzw. chip do szafy Kromi. Chip był kluczem wydawanym danemu pracownikowi z przypisanym indywidualnym numerem dla każdego pracownika, który w systemie informatycznym identyfikował dany chip z pracownikiem. Pracownicy mieli obowiązek noszenia kluczy ze sobą. Nie było praktyki u pozwanej udostępniania własnych chipów innym pracownikom. Pobranie narzędzi z szafy Kromi polegało na przyłożeniu „chipa” do paska magnetycznego, wpisania kodu brygady do której przynależy pracownik, zaznaczeniu na ekranie dotykowym kodu narzędzia jaki jest potrzebne oraz odebraniu narzędzia, które wydawała maszyna. Pracownicy pozwanej mieli możliwość pobierania narzędzi na inną brygadę niż w tej do której byli przypisani. Nie było praktyk u pozwanej by pobierać narzędzia na inną brygadę niż taką do której się przynależy. Po pobraniu z szafy Kromi system odnotował dane pracownik, rodzaj pobranego narzędzia, ilość, datę i godzinę pobrania oraz brygadę na którą pobrano narzędzie. System pobierania narzędzi dopuszczał możliwość zwrotu omyłkowego narzędzia, które odkładano w pudełko koło szafy Kromi i wpisywano ręcznie na liście z znaczeniem rodzaju omyłkowo pobranego narzędzia i ilości.

Dowód: zeznania świadków: M. T., M. J., T. P., S. P. k. 75 (płyta CD), D. L., T. R., P. S., T. S., R. D., zeznania powoda R. R. - k. 100 (płyta CD).

Na hali produkcyjnej pozwanej znajdowały się dwa pudełka do których pracownicy wrzucali narzędzia zużyte, które nie podlegały odzyskaniu lub narzędzia podlegające regeneracji.

Dowód: zeznania świadków: M. J., T. P., S. P. k. 75 (płyta CD), D. L., T. R., P. S., T. S., zeznania powoda R. R. - k. 100 (płyta CD).

Pracownicy posiadający chipy pobierali narzędzia na centrum kosztorysowe czyli dla całej brygady z którą pracowali. Po zakończeniu zmiany pracownicy odkładali nieużyte narzędzia do szafek na miejsce przypisane danemu narzędziu według procedury ISO.

Dowód: zeznania świadków: M. J., T. P., S. P. k. 75 (płyta CD), P. S., T. S. – k.100 (płyta CD).

U pozwanej pracownicy pobierali narzędzia w ilości jaka była konieczna do wykonania produkcji. Nie było zwyczaju pobierania większych ilości narzędzi gdyż z chwilą pobrania pozwana była obciążana kosztami co z kolei prowadziło to do generowania kosztów

Dowód: zeznania świadków: M. J., T. P., S. P. k. 75 (płyta CD), P. S..

W pozwanym zakładzie zdarzały się zaginięcia narzędzi jednak nie miało to zbyt dużej częstotliwości.

Dowód: zeznania świadków: M. J., T. P. k. 75 (płyta CD), P. S., R. D. k. 100 (płyta CD).

W okresie od listopada 2012 r. do początku lutego 2013 r. zanotowano ponadnormatywny wzrost kosztów w stosunku do wielkości prowadzonej produkcji. W tym okresie zanotowane kilku krotne większe pobór narzędzi obróbczych w porównaniu z poprzednimi miesiącami. Na polecenie managera produkcji koordynator grupy narzędziowej i technolog produkcji dokonał analizy kosztów danej brygady z wyszczególnieniem na pobrania dokonane przez pracowników.

Dowód: zeznania świadków: M. J., P. S., R. D. k. 100 (płyta CD).

Powód w okresie kilku miesięcy przed zwolnieniem nie zgłaszał problemów technicznych z chipem lub jego zaginięcia.

Dowód : zeznania powoda R. R., R. D. - k. 100 (płyta CD).

W dniu 03 lutego 2012 r. powód pracował sam na zmianie nocnej w godzinach nadliczbowych wykonując pracę dla dwóch brygad. W tym oprócz powoda pracowało dwóch hartowników, których miejsca pracy znajdowały się w innej części hali produkcyjnej niż powoda. Powód w tym dniu pobierał narzędzia.

Dowód : zeznania powoda R. R. k. 100 (płyta CD).

W dniu 03 lutego 2013 r. system obsługujący szafę narzędziową Kromi zanotował pobór 300 sztuk narzędzi w godzinach od 03.08 do 04.08 na różne centra kosztorysowe przez powoda z których część narzędzi nie była używana na stanowisku pracy powoda. Ponadto zanotowano ponadnormatywne zużycie przez innego pracownika w innym dniu pracy.

Dowód : zeznania świadków: M. T., T. P. k. 75 (płyta CD), R. D. - k. 100 (płyta CD).

W dniu 07 lutego 2013 r. powód został wezwany do działu administracyjnego gdzie kierownik działu administracyjnego, dyrektor produkcji, mistrz produkcji przedstawił powodowi zarzuty. Powód nie złożył wyjaśnienia wskazując, iż dokonał poboru narzędzi ale nie w takiej ilości. W tym samym dniu powodowi wręczono oświadczenie o rozwiązaniu umowy bez wypowiedzenia, którą powód podpisał. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano ciężkie naruszenie przez pracownika podstawowych obowiązków dbałości o mienie pracodawcy polegający na przywłaszczeniu mienia pracodawcy o łącznej wartości 2067 euro polegające na pobraniu w dniu 03.02.2013 r. w godzinach 3.00-4.00 do celów niezwiązanych z pracą narzędzi produkcyjnych, nie zwróceniu ani nierozliczeniu się

z nich oraz niezgodnych z prawdą przypisywaniu kosztów związanych z rzekomym zużyciem narzędzi do różnych centrów kosztowych, mimo że przez cały okres pracownik pracował dla jednego centrum kosztowego.

Dowód: oświadczenie o wypowiedzeniu umowy – akta osobowe, zeznania świadków R. K. k. 100 (płyta CD).

Po wypowiedzeniu powód zdał chip, klucze do szafek i ubrania służbowe.

Dowód: zeznania powoda R. R. k. 100 (płyta CD).

Po rozwiązaniu stosunku pracy z powodem pozwana przeprowadziła inwentaryzację wszystkich narzędzi znajdujących się na hali produkcyjnej, która nie wskazała na obecność 300 płytek. Pozwana odnotowała zmniejszone koszty produkcji w marcu 2013 r. w porównaniu z grudniem 2012 r. do lutego 2013 r.

Dowód: zeznania świadków: M. T. k. 75 (płyta CD), P. S., R. K., k. 100 (płyta CD),

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

W myśl art. 30 k.p. umowę o pracę można rozwiązać między innymi przez oświadczenie jednej ze stron z zachowaniem okresu wypowiedzenia (rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem), bądź też przez oświadczenie jednej ze stron bez zachowania okresu wypowiedzenia (rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia). Stosownie do treści art. 30 § 3, 4 i 5 k.p. oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinno nastąpić na piśmie, z podaniem przyczyny uzasadniającej rozwiązanie umowy oraz pouczeniem o prawie odwołania do sądu. Należy wskazać, iż oświadczenie o rozwiązaniu umowy bez wypowiedzenia zostało dokonane pod względem formalnym prawidłowo.

Powód R. R. poszukiwał w niniejszym procesie ochrony prawnej na podstawie przepisu art. 30 § 1 k.p., w myśl którego pracownikowi, z którym rozwiązano umowę o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę w tym trybie, przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowanie. Powód w przedmiotowej sprawie żądał początkowo przywrócenia do pracy oraz wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy po czym zmodyfikował roszczenie żądając odszkodowania.

Ustawodawca w art. 52 k.p. formułuje zamknięty katalog przyczyn rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika wśród których wskazuje się na ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych. Rozwiązując umowę zawartą z powodem strona pozwana powołała się na przyczynę w postaci ciężkiego naruszenia przez powoda podstawowych obowiązków pracowniczych, tj. dbałości o mienie pracodawcy polegający na przywłaszczeniu mienia pracodawcy o łącznej wartości 2.067 euro polegające na pobraniu w dniu 03.02.2013 r. w godzinach 3.08-4.08 do celów niezwiązanych z pracą narzędzi produkcyjnych, nie zwróceniu ani nierozliczeniu się z nich oraz niezgodnych z prawdą przypisywaniu kosztów związanych z rzekomym zużyciem narzędzi do różnych centrów kosztowych, mimo że przez cały okres pracownik pracował dla jednego centrum kosztowego.

Rolą Sądu w przedmiotowej sprawie było dokonanie analizy w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, czy wskazana przez pracodawcę przyczyna była rzeczywista i konkretna, a także rozważenie, czy zachowanie powoda podlegało kwalifikacji jako ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, a tym samym czy uzasadniało rozwiązanie umowy przez pracodawcę w trybie dyscyplinarnym.

Należy pamiętać że przepis w świetle art. 45 § 1 k.p. zasadności wypowiedzenia powinna być dokonywana także z uwzględnieniem słuszych interesów pracodawcy, a nie tylko okoliczności leżących po stronie pracownika (vide teza II. uchwały pełnego składu Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 czerwca 1985 r., III PZP 10/85, OSNCP 1985 nr 11, poz. 164).

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, a tym samym prawdziwość wskazanej w rozwiązaniu umowy przyczyny, Sąd oparł się na dowodach osobowych w postaci zeznań świadków M. T., M. J., T. P., S. P. D. L., A. P., P. S., T. R., T. S., R. K., które są spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają i korespondują z rzeczowym materiałem dowodowym. W oparciu o dowód rzeczowy w postaci wydruków z szafy Kromi ustalono, iż kluczem chip należącym do powoda pobrano w dniu 03 lutego 2013 r. 300 sztuk narzędzi obróbczych. Wiarygodność powyższego dowodu nie została w żaden sposób skutecznie zakwestionowana. Odnosząc się do wyjaśnień powoda należy wskazać, iż stoją w zgodności z zeznaniami wyżej wskazanych świadków, co więcej powód w zeznaniach nie zaprzecza, że dokonał w dniu 03 lutego 2013 r. poboru narzędzi z szafy Kromi kwestionując jedynie ilość pobranych narzędzi, ponadto wskazał że w okresie przed zwolnieniem nie zgubił, nie uszkodził, nie pożyczał swojego klucza chip. Zważywszy na spójny osobowy materiał dowodowy Sąd nie przyznał waloru wiarygodności wyjaśnieniom powoda w zakresie w jakim neguje pobór 300 sztuk narzędzi. Należy podkreślić, iż dysponentami postępowania dowodowego są strony na nich spoczywa ciężar dowodu (art. 6 k.c.) i są one obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 zdanie pierwsze k.p.c.). Oznacza to, że przedstawienie materiału pozwalającego na odtworzenie stanu faktycznego należy do stron, a niedostatki w dowodzeniu określonego faktu powodują dla strony, na której spoczywa ciężar dowodu, niekorzystne skutki prawne w postaci przegrania procesu (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 stycznia 2013 r., sygn. I ACa 738/12, opubl. LEX nr 1322076).

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że w dniu 03 lutego 2013 r. powód podczas wykonywania pracy w godzinach nadliczbowych kiedy to był sam na zmianie, oprócz niego pracowali dwaj hartownicy oraz ochrona. W godzinach od 03.08 do 04.08 powód na swój klucz chip pobrał 300 sztuk narzędzi obróbczych w postaci płytek ceramicznych na różne brygady. Podkreślić należy, iż powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego w toku postępowania w żaden sposób nie zdołał wykazać nieprawdziwości twierdzeń pozwanej zawartej w oświadczeniu o wypowiedzeniu, a to na jego osobie ciążył obowiązek dostarczenia przeciwstawnych dowodów których Sąd nie mógł przeprowadzić z urzędu. Powód podczas swojego przesłuchania nie potrafił racjonalnie wyjaśnić okoliczności wynikających z powyższych dokonanych przez Sąd ustaleń, nie zaoferował żadnych dowodów prowadzących do krańcowo przeciwnych wniosków.

W ocenie Sądu istotnym było więc określić, czy tego rodzaju zachowanie pracownika stanowi rażące naruszenie jego podstawowych obowiązków. Artykuł 100 k.p. zawiera zakres obowiązków pracowniczych, w zakres którego wchodzi m.in. obowiązek pracownika dbania o dobro zakładu pracy, chronienie jego mienia (art. 100 § 2 pkt 4 k.p.). Dbałości o dobro zakładu pracy oznacza nakaz dbałości o dobro zakładu pracy w znaczeniu przedmiotowym (vide wyrok SN z dnia 9 lutego 2006 r., II PK 160/05, opubl. OSNP 2007/1-2/4, OSP 2007/7-8/96), w którym wyraźnie stwierdza się, że "dbałość pracownika o dobro zakładu pracy" to dbałość o zakład pracy rozumiany przedmiotowo jako jednostka organizacyjna będąca miejscem pracy. Ponadto na powyższą powinność składa się aspektem szerszej rozumianej jako dbałości o jego interesy majątkowe i niemajątkowe na którą składają się również obowiązek dbałości o mienie pracodawcy w oparciu o które funkcjonuje zakład pracy oraz obowiązek dochowania tajemnicy pracodawcy. Łączna analiza treści art. 100 § 2 pkt 4 k.p. doprowadza do stwierdzenia, że pracownik powinien powstrzymać się od działań, które są wymierzone w pracodawcę i powinien podejmować działania, wykraczające poza obowiązek wykonywania pracy określonego rodzaju, jeśli jest to uzasadnione szczególnymi potrzebami pracodawcy oraz powinien chronić mienie pracodawcy oraz dbać o jego niemajątkowe interesy. Niewątpliwie działanie powoda w postaci pobrania z szafy Kromi 300 sztuk narzędzi i ich nie zwrócenie stanowiło naruszenie dobro pracodawcy gdyż skutkowało uszczerbkiem w majątku pozwanej.

Zgodnie z przepisem art. 52 § 1 pkt 1 k.p. pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika jego podstawowych obowiązków. Warunkiem rozwiązania umowy w tym trybie jest zatem bezprawność działania pracownika, rozumiana jako jego zachowanie naruszające obowiązki objęte treścią stosunku pracy oraz szczególnego rodzaju zawinione uchybienia noszące cechy winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa, które spowodowały zagrożenie interesów bądź istotną szkodę w mieniu pracodawcy, przy czym ocenę stopnia i rodzaju winy pracownika należy odnieść nie tylko do naruszenia samego obowiązku pracowniczego, ale także do zagrożenia lub naruszenia interesów pracodawcy.

W ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd przyjął, iż postępowaniom powoda polegającym na poborze narzędzi obróbczych w dniu 03 lutego 2013 r. i nie rozliczenie się z nich można przypisać winę umyślną.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, iż działania powoda wypełniały znamiona naruszenia podstawowego obowiązku pracowniczego dbałości o dobro zakładu i jego mienie wynikający z art. 100 § 2 pkt 4 k.p. W świetle czego umyślne działanie powoda w pełni uprawniało pozwanego do zastosowania trybu rozwiązania z umowy o pracę bez zachowania terminu wypowiedzenia. Zatem powództwo R. R. jako bezzasadne podlegało oddaleniu o czym Sąd **orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.**

O kosztach procesy Sąd orzekła jak **w punkcie II sentencji wyroku** zgodnie z art. 98 k.p.c. odpowiedzialności stron za wynik procesu i obciążył nimi powoda jako stronę przegrywającą. Na przedmiotowe koszty złożyły się koszty zastępstwa prawnego w wysokości 60,00 zł ustalone na podstawie § 11 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Powyższe znajduje potwierdzenie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 2002 r., III PZP 15/02 (opubl. OSNP 2003/12/285, Prok.i Pr.-wkł. 2003/7-8/38, OSNP-wkł. 2002/17/1, Biul.SN 2002/8/3, M.Prawn. 2002/19/869) w której wskazano, że w sprawie toczącej się na skutek odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę należy przyjmować jednakową podstawę do zasądzania kosztów zastępstwa prawnego, niezależnie od wyboru żądania.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 i art. 35 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.), nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych pracownik wnoszący powództwo lub strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem art. 35 i 36. Natomiast w myśl art. 113 ust. 1 w/w ustawy, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Kosztami poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa, była opłata od pozwu. Jako że powództwo podlegało oddaleniu, a tym samym strona pozwana wygrała proces, w związku z czym nie było podstaw do odciążenia jej kosztami sądowymi, natomiast powód z mocy prawa był zwolniony z obowiązku poniesienia kosztów sądowych, Sąd zaliczył je na rachunek Skarbu Państwa, nie znajdując podstaw do obciążenia nimi powódki, o czym orzeczono jak **w punkcie III sentencji wyroku.**